

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 26 ad 50

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1761

VD18 15558428-001

Psalmus XXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53361)

quoniam veritatem requireret Dominus, & retri-
buet abundanter facientibus superbiam.

✠. 31. Viriliter agite, & confortetur cor ve-
strum, omnes qui speratis in Domino.

Hortatur pios, qui similia patiuntur,
ut non cessent diligere Dominum, atque
in eo sperare: quoniam etsi ad tempus im-
pii videantur impune grassari, tamen bre-
vi acerbissimè punientur. Veritatem requireret,
h. e. fideles servat Dominus.

PSALMUS XXXI.

Titulus, & argumentum: *Ipsi David*
intellectus.

*Titulus indicat, Davidi, post commissum pec-
catum, per Dei gratiam apertos fuisse oculos mentis,
ut intelligeret, quàm graviter deliquisset, quod an-
tea, carnali delectatione occæcatus, intelligere non
potuerat. Fure Psalmus hic à S. Gregorio, & aliis
inter 7. pœnitentiales numeratur, cum totus con-
sumatur in peccato proprio deflendo, & in cohor-
tandis hominibus ad pœnitentiam.*

✠. 1. *Beati quorum remissa sunt iniquitates, &
quorum tecta sunt peccata.*

✠. 2. *Beatus vir, cui non imputavit Dominus
peccatum, nec est in spiritu ejus dolus.*

*Nemo meliùs novit, quàm dulcis sit
fanitas, quàm qui amissam deflet. O quàm
sunt*

sunt illi felices, qui, postquam peccaverunt, non despiciuntur à Deo, sed per gratiam ejus excitati, convertuntur ad poenitentiam, & obtinent indulgentiam. *Quorum tecta &c.* idem est: peccata enim remitti est ita tegi, ut nusquam appareant. Dein transit ab indulgentiâ, quæ est multorum, ad innocentiam, quæ est paucorum: O verè beatus, ac felix, quicumque ille est, qui nihil fecit, quod in peccatum vel à Deo imputari potest, *nec est dolus &c.* nec peccavit factò, imò ne verbo, & cogitatione; spiritus enim cordis sunt cogitationes, & spiritus oris sunt verba.

ψ. 3. *Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, dum clamarem tota die.*

Illi quidem sunt beati; sed ego miser sum, qui non solùm innocentiam non servavi; sed longo tempore distuli per confessionem peccati indulgentiam quærere: & ideo post agnitam culpam meam, cœpi tam assiduè clamare, ut ferè consumptum sit omne robur meum. Fuit autem iste clamor doloris, & compunctionis, qui verè rugitus dici potest.

ψ. 4. *Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua, conversus sum in arumna mea, dum configitur spina.*

Non

Non leviter, sed graviter me percutis, flagellando nimirum sine intermissione: propter ista flagella conversus sum ad cognitionem gravitatis peccati mei, dum stimulus conscientiae pungit. Multa mala Davidi propter peccatum contigerunt, mors infantis, nati ex adulterio; incestuosa pollutio filiae Thamar per fratrem Amon; hujus Amonis caedes per Absolonem; ejusdem Absolonis seditio, mors.

ψ. 5. *Delictum meum cognitum tibi feci, & injustitiam meam non abscondi.*

Ex agnitâ peccati magnitudine factum est, ut peccatum non ampliùs taceret, & occultaret, sed palam confessus sit Deo, & hominibus, imò toti mundo per scripturam Psalmorum. Dum ait, se Deo manifestâsse delictum suum, more humano loquitur: Judex enim etsi viderit reum delinquentem, ut tamen id juridicè sciat, conatur reum aliunde convincere: sic Deus flagella, quasi tormenta, aut quæstionem adhibuit, ut David palam confiteretur.

ψ. 6. *Dixi, confitebor adversum me injustitiam meam Domino, & tu remisisti impietatem peccati mei.*

Ad solatium pœnitentium declarat in-

effabilem Dei misericordiam, quam in se ipse expertus est. Compunctus corde, statui continuò confiteri, méque reum, & peccatorém apertè declarare; & tu non expectâsti vocem illam, quâ dixi: *peccavi Domino*; sed ex paternâ benignitate remissisti &c., quod ex Propheta tuo Nathan intellexi, qui ait: *Dominus transtulit peccatum tuum à te.*

✿. 7. *Pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore opportuno.*

✿. 8. *Veruntamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.*

Hâc de causâ, quia tu tam clementer ignoscis pœnitentibus, fiduciam te orandi sumet omnis pius, omnis verè pœnitens; orabit autem, antequam tempus misericordiæ finiatur, dum hæc vita durat, dum ad pœnitentiam Deus invitat: ut in novissimo die, quando veluti diluvium quoddam inundabunt super impios omnia pœnarum genera, & præterierit tempus orationis, & pœnitentiæ, tunc ipsi salvi sint ab hujusmodi pœnis.

✿. 9. *Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me: exultatio mea erue me à circumdantibus me.*

Acceptâ indulgentiâ quoad culpam, pe-
tit

tit etiam indulgentiam quoad pœnam, liberationem nempe à tribulatione, in quam incidit ob peccatum. *Tues &c.* non habeo tutum refugium, nisi in tuâ misericordiâ; undique deficiunt amici, & cingor ab inimicis: tu solus es causa omnis meæ lætitiæ: *erue me &c.*

ψ. 10. *Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradieris, firmabo super te oculos meos.*

Dominus, ad orationem servi sui, pollicetur opem, & tria promittit: primò prudentiam interiorem, ut possit cavere insidias hostium, & discernere amicos ab inimicis: secundò auxilium externum singularis providentiæ Dei, sinè quo in multis periculis homines etiam prudentissimi versantur: Tertio perseverantiam, in gratiâ, quod est maximum beneficium, & proprium Electorum. Tunc autem Deus *firmat oculos &c.*, si duo priora beneficia constanter præstet.

ψ. 11. *Nolite fieri sicut equus, & mulus, quibus non est intellectus.*

Hortatur omnes, ut suo exemplo discant sapere. Nolite duci solis sensibus, cum ratione præditi sitis: nolite sicut equi, & muli hinnire ad uxores proximi vestri,
sicut

sicut ego feci: nolite sicut indomiti, & feroces, morfu, & calcibus impetere pauperes, humiles, ut ego adversus Uriam feci.

ψ. 12. *In camo, & freno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.*

Prædicat mala, quæ eos sequentur, qui equos, & mulos imitari voluerint; more prophético prædictionem exprimit imprecando. Qui, velut ratione præditi, sponte ad te accedere per obedientiam recusant, hos capistro, & freno, quasi equos, & mulos coercebis. Camus, & frænum, quo Deus nos à peccatis arcet, sunt calamitates.

ψ. 13. *Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.*

Declarat camum, & frænum. Peccator impœnitens multis flagellis atteretur hîc, & nisi resipiscat, flagellabitur æternùm. Flagella sunt ærumnæ, quæ si desint, sufficit ipsum peccatum, quod parit timores, remorsum, pericula &c. Contra justus, qui non confidit in vanitate mortalium, sed in Deo, per misericordiam Dei undique tutus erit contra flagella: quid enim noceat ei, cui omnia cooperantur in bonum, & cujus passiones
con-

convertuntur in gloriam? ideo rectè concluditur Psalmus.

ψ. 14. *Letamini in Domino, & exultate justi, & gloriamini omnes recti corde.*

Magnam habetis, ô justî, materiam gaudendi, & exultandi, sed in Domino, à quo sunt tanta bona, quibus affluitis; gloriamini, h. e. cum lætitiâ laudate Deum.

PSALMUS XXXII.

Titulus, & argumentum: *Psalmus David.*

Exhortatur justos homines ad laudandum Dei potentiam, providentiam, & bonitatem; hortatur autem justos, tum quia non est speciosa laus in ore peccatoris; tum quia potentia, providentia, & bonitas Dei ipsis potissimum justis utilissima est.

ψ. 1. *Exultate justi in Domino, rectos decet collaudatio.*

Vos justî cum lætitiâ laudate Deum, quia hoc vobis potissimum convenit, nec tantum singillatim, sed & conjunctim laudare Deum.

ψ. 2. *Confitemini Domino in cithara, in psalterio decem chordarum psallite illi.*

Hortatur rursus justos, ut Deum laudent non tantum voce, sed & ut moris erat, instrumentis musicis, Mysticè: lauda-